handlede Høiesteretsdom, men jeg skal kun bemærke, at den Forudsætning, hvorunder den nærværende Bestemmelse blev given, var en anden end den, der ligger til Grund for Høiesteretsdommen. Dette fremgaaer af Forhandlingerne paa den Tid og af det Factum, som jeg nys har fremdraget, at Rigsdagen har vedtaget en Række Love af det omhandlede Indhold. Virkningen af denne Høiesteretsdom er imidlertid bleven, at Regjeringen siden den Tid ikke har forelagt nogensomhelst Lov af dette Indhold, og at overhovedet § 6 i Loven af 1851 og § 8 i Loven af 1858 ikke siden den Tid ere blevne bragte i Anvendelse. Idet denne Bestemmelse nu er bleven optaget i Lovforslagets § 2, er det, som de Herrer hørte, skeet under en anden Form. Der er ikke sagt, som der staaer i de to gamle Love, at den Vedkommendes Pension i disse Tilfælde fastsættes ved Lov, men der er kun ganske i Almindelighed sagt, at Retten til Pension bortfalder for det Første i de to nævnte Tilfælde og for det Andet ogsaa i dette Tilfælde. Ved denne Maade at formulere Bestemmelsen paa tiltrædes den Anskuelse af Sagen, som laa til Grund for Høiesteretsdommen, men dette er aldrig før skeet fra Lovgivningsmagtens Side, hverken fra Regjeringens eller fra Rigsdagens Side, og det bør derfor nøie overveies. hvorvidt det bør skee ved denne Leilighed. Jeg troer ikke, det bør skee; jeg troer ikke, at Rigsdagen bør fravige den Mening, som den bestandig har havt, som den havde, da den gav denne Bestemmelse, og som den endnu maa have, nemlig at Skjønnet over saadanne Mislighedeer, der uden at medføre Embedets Forbrydelse svække den for Embedsmandens Stilling nødvendige Agtelse og Tillid," bør udøves af Regjeringen og Repræsentationen. Dette er imidlertid kun den ene Side af denne Sag; men der er en ganske anden eiendommelig Omstændighed ved denne Bestemmelse, saaledes som den findes i de tidligere Love, og som jeg antager, den vil blive restitueret i det herværende Forslag. Den Art Love, hvorom her er Tale, hvorved de paagjældende Embedsmænds Pension fastsættes ved Lov, er den eneste Art af Love, med Hensyn til hvilke Rigsdagen formelt er forhindret fra at udøve Initiativet. Den er ikke engang formelt forhindret fra at tage Initiativet til Finantsloven. Men hvis man lægger sit Hoved i Blød, vil man kunne finde Tilfælde, hvori det endog kunde være practisk muligt at gjøre det. Dette er altsaa den eneste Art af Love, med Hensyn til hvilke Rigsdagen er formelt forhindret fra at udøve Initiativet, thi Forholdet er jo nemlig det, at Regjeringen afskediger en Embedsmand og med det Samme bestemmer, at hans Pension skal fastsættes i Henhold til Pensionslovens § 6 eller § 8. Tager Regjeringen ikke en saadan Bestemmelse ved en Embedsmands Afskedigelse, kan den omhandlede Paragraph slet ikke komme til Anvendelse, men Embedsmanden nyder sin Pension med fuld og ubetinget af Rigsdagen uantastelig Ret. Jeg vilde ansee det for rigtigt, at denne mærkelige Undtagelse fra Rigsdagens Ret til at tage Initiativ, blev fjernet ved denne Leilighed, og jeg troer, det kan skee paa den Maade, at der ved Begyndelsen af hvert Aars Samling forelagdes Rigsdagen en Fortegnelse over de Pensioner, som ere blevne ordnede i det afvigte Aar, hvorhos det med Hensyn til disse Pensioner tillodes Rigsdagens Medlemmer at indbringe Forslag til, at de skulde fastsættes ved særlige Love. Denne Adgang for Rigsdagen bør selvfølgelig være begrændset med Hensyn til Tiden, og den bør fremdeles ikke medføre, at Pensionerne ikke udbetales vedkommende Embedsmænd, men der kan i det Høieste bestemmes, at hvis en saadan Lov maatte udkomme, skal en Tilbagebetaling finde Sted af det, som allerede maatte være erlagt formeget. Alle disse Punkter bør vistnok indrømmes, men Retten for Rigsdagen til at indbringe Love af det heromhandlede Indhold bør vist ikke være afskaaren. Naar man nærmere spørger, hvilken praktisk Virkning dette vilde have, troer jeg vel egentlig ikke, at det vilde have anden praktisk Virkning end den, at den høitagtede Regjering blev mere agtpaagivende med at fremkomme med Forslag i denne Retning i de Tilfælde, hvori der maatte være Anledning dertil. Jeg troer, at der meget sjeldent vilde være Tale om, at dette Initiativ vilde blive benyttet, og maaskee vilde der aldrig blive Tale om, at Love af denne Art, ud-